

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Explicatio Cantici Simeonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

mei sensus interni, ut capti à te, abhorreant ab omni eo, quod tu non es. Suspirat ad te, DEUS meus, anima mea. O quàm bene est mihi, cum te desidero, cum tibi placeo, te amo, tibi satisfacio, cum omnia nauseo præ desiderio te videndi! Agnosco te qualiscunque mihi appareas: si infans, te magnum invenio; si pauper, te sentio divitem; si confixus, reperio, te suavem. Sed quando per meam infelicitatem recedit cor meum à tui amore, non amplius te cognosco, neque in operibus, quæ facis, neque in magnitudine tuæ Majestatis: Uni me tecum, DEUS meus, fac ut reflectam oculos à vanitate, ac solam tuam veritatem cognoscam. Ostende huic meo cordi proscripto, quòd sis mea salus, & omne bonum meum. Concede mihi, ut in te solo mihi bene complaceam, qui es verus amicus & gloria animæ meæ. Adime mihi gustum rerum terrenarum, vel da mihi, ut cognoscam quis ego sim, ne excæcer ac deludar falsis bonis, & miseriis meis; sed ad te, summum, cæleste, ac perpetuum bonum meum semper aspirent viscera mea. Veni jam, Domine mi, noli differre tuum adventum; quia cum eo venient omnia bona, quæ desidero. Veni, ó bone Iesu, ad hanc animam peccatricem; libera eam à vinculis, quibus tenetur; mitte illam in libertatem spiritûs, ut liberè propter te renunciaret omnibus; te sequatur, te amplectatur, te possideat, tibi cantet cum hoc sancto sene cupiditatem suam ardentem, ac magnum desiderium, quo tenetur, æternum in te quiescendi. Amen

Explicatio Cantici Simeonis.

I.

*Nunc dimitis servum tuum, Domine,
secundum verbum tuum in pace.*

*Tristis vita
sine IESU.* **P**ROcul à te, bone Iesu, duco vitam meam, etsi te amo; semper in pœna sum, quia te non video. Dum hoc mihi differs, omnia terrena desipiunt; quia sunt falsa & apparentia bona: habent nihilominus tempus suum, ac tamdiu à verò bono meo me distinent. Gaudet corpus suis voluptatibus, sensus petunt suas recreationes, gloriatur mundus in suis vanitatibus, & unusquisque, ut videtur contentus, mihi dicit. se jam habere, quod desiderat. Sed
anima

anima mea, cui solus tu sufficis, & quæ alia omnia habet pro ludibrio cum magno dolore suspirat ad te; & dum differtur hoc bonum, vivit in perpetuo mœrore, donec tu verum bonum ejus advenias, eamque exhilares. Libera me, Domine ab his laqueis: non me videam ita constrictum & in angustia. Ingredere, Domine, si es tu ipse; si te ego non video, tu me vides, & tu ades. Hoc est tempus meum, hæc hora mea jucunda. Adoro te, Salvator mi, felicitas mea; adoro te, vita animæ meæ: audisti vocem ejus, qui te desiderat ac diligit. Et quia pax venit, cur diutiùs vivo in periculo eam perdendi? non amplius cupio vivere. nec esse in mundo. Jam teneo pignus cæli: tempus est solvendi hæc vincula, & in pace emittendi me de carcere corporis.

Quia viderunt oculi mei Salutare tuum.

II. Quia illuminatis oculis animæ meæ divîna salute, & IESVS præfente fonte formident alia. suavi sua potentia, tota flagrans amore tui, jam non habet ultra, quod desideret; tantùm cupit te clarè videre, & amare securè extra carcerem carnis. Quia hîc, ô Salus mea, proscriptus & captivus in corpore terreno, & hac miseria, dum te clarè non videt spiritus meus, & tamen agnoscit suo modo; te solum esse, meam super substantialiam salutem, captivusque tua pulchritudine, fastidit alia omnia: quid ergo potest amplius desiderare, quàm ut videat eum, à quo sanatur, à quo rapitur, stringitur & inflammatur? Tu non alia causa venisti in terram, quàm ut animas amore tuo corripas.

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

III. Ideo te Pater æternus dedit hominibus, ut justî & peccatores Judæi & Gentiles, & omnes absque discrimine te habeant IESVS vultur semper ob oculis? semper in oculis, Magistrum suum, Lucem suam, Gloriam suam, Thesaurum, & quidquid unquam possunt optare. Et quia oculis humanis non poterat conspici, factus es homo, ut semper nostro modo habeamus ob oculos in conversatione nostra eum, quem amor noster desiderat, & ad quem anima inflammata suspirat.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.

IV. A te, Domine, diffugiunt tenebræ, ac deteguntur ut dispellat omnes tenebras. nostri errores. Tuo splendore spiritui nostro revelas tuam pulchritudinem,

tudinem. & eam nos capis. In te populus Israël accipit gloria promissa, ac tecum habet coronam gloriae suae. Sed omnes animae cum divina luce tua, quae ipsis te praesente refulget, evadunt insignes, opulentae, ac plenae tui, tuorumque bonorum. Illumina me, Lux mea: sana me, Salus mea: exalta me, gloria mea: bea me, Felicitas mea. Videat te semper mea fides, amplectatur te amor meus, desideret te spes mea, possideat te, ut potest, anima mea, usque dum abeam ad te clarè videndum in illa vita immortalis, in illa unione inseparabili, in aeterna illa requie caelesti.

V. O Mater Salutis ac Lucis divinae, per illum amorem, quo obtulisti huic Dominum Patri aeterno pro toto mundo, & te simul ad serviendum ei semper; offer & me suae divinae Majestati, ut maneam semper in domo ejus, occuper semper in servitio ejus, ac, dum vivo in hoc exilio, ardeat semper in me amor ejus.

O curia superna, jam accepta in mansiones aeternas, & securae de illis; qui clarè videtis, & securè possidetis eum, quem desiderastis, priusquam essetis in gloria; ne sitis proprietarii verorum bonorum, rapite illuc cor meum, donec veniat hora, quae dissipentur nebulae hujus miserabilis vitae, & liber ab eis associet vobis, & vobiscum laudem hunc Dominum, & gaudeam charo ejus aspectu in aeternum.

EXERCITIUM Circa Fugam Domini in Aegyptum.

I.

*Admiratio
sur fugiat
IESVS.*

Quem fugis, Domine mundi? quem, Fili Dei vivi? quod fugis, qui es verus locus refugii, in quo tuti sunt omnes rei, qui ad te confugiunt? Fugit te mors, quia es vita aeterna, in qua illa finitur: Fugit te tyrannus, quia es verus Judex, a quo ille condemnatur: Fugiunt te peccata & malitia, quia tu illa confundis: Fugit te caecitas inimicorum tuorum, quia tu es lux divina, quae illos manifestat: Fugit te omnis afflictio & aeterna, quia tu es verus consolator afflictorum, & corroborator debiliu: Ipsa fuga te fugit, quia tu es Deus aeternae Majestatis, qui es in omni loco, & nihil potes timere. Quod si convenit te fugere, Deus anima